

udlevering til andre EU-medlemsstater med henblik på strafforfølgning (jf. herved artikel 18 og artikel 24, stk. 2).

Det fremgår af rammeafgørelsens artikel 18, at en medlemsstat kan meddele samtykke til, at en person udleveres midlertidigt med henblik på retsforfølgning. Betingelserne for den midlertidige overførelse aftales mellem den anmodende og den anmodede medlemsstat. Den midlertidigt overførte person skal kunne vende tilbage til den anmodede medlemsstat for at overvære de retsmøder, der vedrører den pågældende.

Efter rammeafgørelsens artikel 24, stk. 1, kan en medlemsstat udsætte udleveringen af en person til en anden medlemsstat, for at der i dette land kan gennemføres retsforfølgning mod den pågældende inden udleveringen. Efter bestemmelsens stk. 2, kan medlemsstaten – i stedet for at udsætte udleveringen efter stk. 1 – træffe beslutning om midlertidig udlevering af den pågældende. Betingelserne for den midlertidige udlevering aftales mellem de berørte medlemsstaters relevante myndigheder. Aftalen, der skal være skriftlig, er bindende for alle myndigheder i den anmodende medlemsstat.

De nævnte bestemmelser i rammeafgørelsen forudsætter således, at den anmodende medlemsstat efterfølgende kan tilbageføre den midlertidigt udleverede person.

Den Europæiske Konvention af 13. december 1957 om udlevering af lovovertrædere indeholder ligeledes i artikel 19, stk. 2, bestemmelse om midlertidig udlevering med henblik på strafforfølgning. Bestemmelsen indebærer, at en person, om hvem der er truffet beslutning om udlevering, men som er idømt fængselsstraf i den anmodede stat og derfor ikke umiddelbart kan udleveres, midlertidigt kan udleveres med henblik på strafforfølgning i den anmodede stat på betingelser, som fastlægges ved gensidig aftale mellem parterne.

Denne bestemmelse forudsætter ligeledes, at den, der er udleveret midlertidigt, senere kan returneres.

Udleveringsloven indeholder ikke nogen udtrykkelig regel om tilbageførelse fra Danmark af lovovertrædere, som er midlertidigt udleveret med henblik på retsforfølgning her i landet.

For at sikre, at Danmark har mulighed for at tilbageføre sådanne personer i overensstemmelse med sine folkeretlige forpligtelser, finder Justitsministeriet, at der bør indsættes en udtrykkelig bestemmelse i udleveringsloven herom. Der bør samtidig sikres særlig hjemmel for, at personer, der er midlertidigt udleverede til Danmark til strafforfølgning, kan frihedsberøves under opholdet her i landet, selv om betingelserne for varetægtsfængsling ikke er opfyldte. Hvis der i for-

bindelse med en midlertidig udlevering af en person til Danmark med henblik på strafforfølgning er indgået aftale med den anmodede stat om, at den pågældende under opholdet her i landet ikke behøver at være frihedsberøvet, men at det i stedet f.eks. er tilstrækkeligt, at der sker inddragelse af den pågældendes pas el. lign., vil anvendelse af det aftalte mindre indgribende middel være tilstrækkeligt, medmindre der eventuelt er grundlag for, at den pågældende varetægtsfængsles efter reglerne i retsplejelovens kapitel 70.

Det foreslås på denne baggrund, at der i udleveringsloven som § 21 a indsættes en bestemmelse, hvorefter en person, der er midlertidigt udleveret til Danmark med henblik på strafforfølgning, efterfølgende kan tilbageføres. Det foreslås i den forbindelse fastsat, at den pågældende under overførslen skal være frihedsberøvet.

Det foreslås endvidere, at afgørelse om frihedsberøvelse skal træffes af retten efter anmodning af politiet, og at retten i den forbindelse skal påse, at betingelserne for frihedsberøvelse under sagen er opfyldt.

Om det nærmere indhold af den foreslåede bestemmelse henvises i øvrigt til lovforslagets specielle bemærkninger til den foreslåede bestemmelse i § 21 a.

5. Ikrafttrædelsestidspunkt

Efter rammeafgørelsens artikel 34, skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme bestemmelserne i rammeafgørelsen senest den 31. december 2003.

Anmodninger om udlevering, der modtages inden den 1. januar 2004, vil fortsat være omfattet af de gældende regler om udlevering til EU-medlemsstater, jf. rammeafgørelsens artikel 32. Anmodninger om udlevering, som modtages efter dette tidspunkt skal ifølge bestemmelsen behandles efter de regler, som medlemsstaterne fastsætter i medfør af rammeafgørelsen. Efter artikel 32 kunne enhver medlemsstat dog – på tidspunktet for Europa Rådets vedtagelse af rammeafgørelsen – fremsætte en erklæring om, at den anmodede medlemsstat fortsat vil behandle anmodninger vedrørende lovovertrædelser begået inden en bestemt dato efter den ordning, der var gældende før den 1. januar 2004. Den pågældende dato må ifølge bestemmelsen ikke ligge senere end den 7. august 2002.

Danmark har ikke i forbindelse med Rådets vedtagelse af rammeafgørelsen fremsat en sådan erklæring.

Efter § 3 i lovforslaget træder loven – i overensstemmelse med rammeafgørelsens artikel 34 – i kraft den 1. januar 2004. Det fastsættes endvidere, at loven finder anvendelse på anmodninger om udlevering, der fremsættes efter lovens ikrafttræden.